

# KENKÄLANKKIKOPLAN KYNSISSÄ

Ari Laitala



Gryffindor | Wikimedia Commons - Public Domain

**SUURKAUPUNKIEN SYKKEESEEN** ovat läpi historian kuuluneet huijarit. Netissä varoitellaan erityisesti Istanbulin takseista, mutta itselläni ei taksilla ajelun tarvetta tällä kertaa ilmennyt. Kenkälankkihuijaukseen kuitenkin lankesin. Kas näin se menee.

Kävelen konferenssipaikalta erittäin puheliaan tuttavani kanssa. Ylittäessämme katua ohitsemme pyyhältää kengänkiillottaja, jonka varustelaukusta tippuu eteemme kiillotusharja. Kumpikin meistä pähkii mielessään, pitäisiköhän asiasta huomauttaa. Toinen kiillottaja istuskelee sattumoisin tapahtumapaikalla ja huudahtaa harjan tippumisesta huomauttaen. Nyt mekin ryhdistäydymme ja kiinnitämme harjan tiputtajan huomion. Hänkin huomaa nyt tapahtuneen, poimii harjan ja kiittelee meitä erittäin vuolaasti. Jatkamme matkaa.

Emme pääse kuitenkaan kuin kymmenkunta metriä eteenpäin, kun lankkaaja kollegansa kanssa meidät jo pysäyttää. He haluavat ehdottomasti lankata kenkämme. Tuttavallani on crocs-tyyppiset kengät, joten niiden lankkaaminen ei oikein tule kysymykseen. Itse epäluuloisena aluksi vastustelen, mutta kenkäni todellakin kaipaavat kiillotusta, joten olkoon menneeksi. Jatkamme erittäin intensiivistä keskustelua, ja huomaan lopulta, että olisi ehkä kohteliasta maksaa jotain. Kiillotus onkin tehty oikein viimeisen päälle ja kengät näyttävät paremmilta kuin kaupasta ostettaessa. Hintapyyntökin on vain 99 turkin liiraa. Hetkinen, hetkinen! Sehän

Se oli vähän tän näköinen kaveri, mutta ei tämä kuitenkaan...

on yli 30 euroa. Sanon, että on aivan liikaa, mutta lompakossani on vain 50 liiran seteleitä. Lankkaaja näyttää elekielellä, että hän antaa 50 setelistä takaisin, joten annan setelin hänelle. Samalla hetkellä kun seteli on irronnut kädestäni, tajuan, että vaihtorahat jäävät nyt kyllä saamatta – ilman Suomen ja Turkin välistä painimaaottelua. Hesburgerin mainos on tehnyt tehtävänsä. Mittailen noin 150 cm pitkää vastustajaani ja tajuan, että kaveria ei tee mieli myllyttää ja puhumalla asia ei ratkea. Hänkin elehtii, että menköön nyt alennuksella tämän kerran ja nostaa jo samalla kytkintä kaverinsa kanssa.

Kaverini ihmettelee touhuani ja toteaa lakonisesti, että olisikohan hinta pitänyt sopia etukäteen ja jatkaa intensiivistä puheenparttaan toimitilasijoittamisesta, markkinoista, strategiasta ja analyysistä.

No varmaan olisi. Toisaalta heppu vaikutti oikein sydämelliseltä. Luulenpa, että kysymys oli perheenpäästä, jonka kotona syödään tänään ehkä vähän paremmin. En osaa oikein kunnolla edes harmistua tilanteesta.

## EPILOGI

En tiedä mitä se kenkälankki oikein oli, mutta se ei kyllä ollut huijausta. Kengät näyttävät puolen vuoden käytön jälkeenkin kuin uusilta.

Lisätietoja googlaamalla esim. "shoe shine scam istanbul".